

[POŁTOWY ai

Oba o jasne.

sg n N połtówé. ◇ G połtow(e)go. ◇ A połtow(e).

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

Przymiotnik od „połta”:

Wyrażenie: »połtowe mięso« [szyk zmienny]: także połtówé mięso/ łzołdry/ vdźce łádłá/ zboża/ łody [ku dziedzictwu należq]. GroicTyt 11v (Linde); Połtowe mięso. Tegoż mięsa na żywność czeladzi folwarkowej dano połcie 2, sadło 1. – Restat mięsa połtowego 4, sadła 2. InwBiskWłocł 1582 267; ŹródłaEkMalb II 61.

a. *W funkcji rzeczownika: »połtowe« = opłata wnoszona do dworu jako ekwiwalent daniny świadczonej w postaci mięsa z połowy ubitych zwierząt: Połtowego składa gromada mc. 0/33/0 LustrSand 9, 11.*

Cf [POŁCIOWY]

MFr